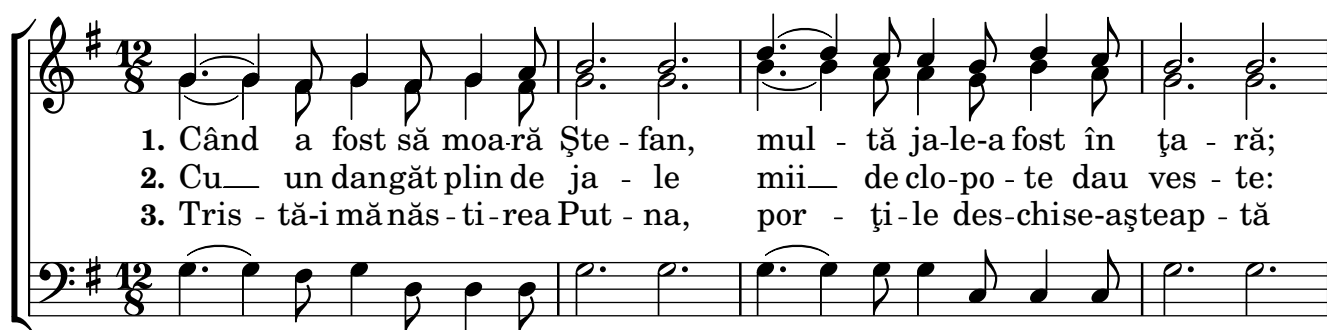

Când a fost să moară Ștefan

Șt. O. Iosif (1875 - 1913)

melodie tradițională

1. Când a fost să moară Ște - fan, mul - tă ja-le-a fost în ța - ră;
2. Cu un dangăt plin de ja - le mii de clo-po - te dau ves - te:
3. Tris - tă-i mă năs - ti - rea Put - na, por - ți - le des - chise - așteap - tă

și la pa - tul lui de moar - te toți bo - ie - rii s - a - du - na - ră,
Ște - fan Vo - dă al Mol - do - vei, Ște - fan Vo - dă nu mai es - te,
stră - lu - cit convoi ce vi - ne și spre ea în - cet se - n - dreap - tă,

și la pa - tul lui de moar - te toți bo - ie - rii s - a - du - na - ră.
Ște - fan Vo - dă al Mol - do - vei, Ște - fan Vo - dă nu mai es - te.
stră - lu - cit convoi ce vi - ne și spre ea în - cet se - n - dreap - tă.

4. Este Ștefan, azi străbate
Cel din urmă drum din țară
Dar pe unde trece-acuma,
În mareața zi de vară?

5. Plânge dealul, plânge valea,
Plâng pădurile bătrâne,
Și poporu-n hohot plânge:
Cui ne lași pe noi, stăpâne?

6. Eu vă las în grija mare
A lui Dumnezeu cel Sfânt,
Să stati strajă la hotare,
Să păziți acest pământ!

7. Și de veți vedea că vine
Vreun dușman nesăbuit,
Să strigați atunci la mine,
Voi sări și din mormânt!

8. Toți copiii României
Sunt din neamul lui Traian,
Și în fiecare suflet
Se mai naște un Ștefan.

9. Jos în vale, sus pe creste,
Tuturor le dați de veste:
Ștefan Vodă al Moldovei,
Ștefan Vodă mai trăiește!